

[Bernhard Baunsgaard.]

Jeg er tilfreds med, at man begynder at røre ved goodwill. Jeg er også tilfreds med, at man begynder med aktierne. Der er vel ingen, der drømmer om, at dette kan være det endelige forslag. At anparts- og andelslejligheder stilles lige med andre ejerboliger, det er kun en rimelig retfærdighedshandling. Når vi har vedtaget her — og andet er der jo ikke spor chance for et flertal for — at ejerlejligheder, egenboliger ikke skal beskattes, så bør disse former for ejerboliger heller ikke beskattes, det er jeg enig i.

Ømann (SF):

Jeg er jo ikke septemberforligsdeltager, og deraf følger også, at jeg ikke ser med større positiv lidenskab på dette her forslag. Men det er dog interessant at se, at dette forslag — som nu ikke er hele verden, og som er beskedent i sin karakter, bevares — udvikler sig til en strid mellem disse forligspartier.

Der bliver nu rejst spørgsmålet om at afskaffe denne lov. Det ville være en katastrofe for dette folketing. For denne efterhånden kuperede lov har jo vist sig at være en tumleplads for de borgerlige partier her i salen. Jeg ved ikke, hvor mange ændringsforslag og småforslag der har ligget i skatteudvalget i det sidste 1½ år angående denne lov.

Men hvad er så sandheden om den? Alt i alt og inklusive hele dynen af fast ejendom så indbringer den kun 600 mill. kr. I forhold til, hvad befolkningen i øvrigt tjener, i forhold til, hvilke kapitalværdier der i øvrigt findes her i landet, i forhold til, hvilken omsætning der er af fast ejendom her i landet, og hvilken omsætning der også sker af virksomheder, da kan loven, hvordan man end vender og drejer det, ikke være nogen betydelig belastning. Men den kan altså bruges til politisk arbejdsmark og til at drille hinanden med. Jeg tror, der er mange, der efterhånden er trætte af disse diskussioner om særlig indkomstskat. Jeg er da meget langt ved at give hr. Glistrup ret i, at man efterhånden lige så godt kan afskaffe denne lov. Nu fylder den efterhånden et par hundrede sider i skattelovslitteraturen, og ingen djævel kan efterhånden finde ud af den. Men jeg har altså det modsatte stand-

punkt af hr. Glistrups, idet jeg mener, der så må sættes noget effektivt i stedet.

Jeg undrer mig noget over regeringspartiets stilling til disse ændringer. For hvad er goodwill? Ja, det er en akkumuleret formue i en virksomhed, en formue, der er skabt ikke bare af virksomhedsejeren, men af samtlige ansatte. Det drejer sig altså om de formuer i virksomhederne, som er et af hovedformålene for det socialdemokratiske forslag om økonomisk demokrati, det forslag, som indgår i septemberforligsforshandlingerne, det forslag, som skal afbalancere en eventuel indkomstpolitisk løsning og, hvis venstre får sin vilje, med nul som resultat for lønudviklingen. Her begynder man altså forud for sin proklamerede indkomstpolitik fra regeringens side at sige: nå ja, den del af formuerne, som hedder goodwill, den kan vi da godt slippe, dér kan vi da godt lempe beskattningen. Er der overhovedet hoved og hale på de synspunkter, der ligger i denne særlige indkomstskat, efterhånden som den er blevet kuperet, og er der overhovedet sammenhæng mellem regeringens generelle forhandlingslinje og så dette forslag?

Det, jeg har sagt her, kan dække samtlige de poster, der er omfattet, samtlige de indkomstarter, der er omfattet. Vi er imod, at der slækkes på beskattningen, især i denne situation, på noget af de omtalte felter.

Stetter (KF):

Vi ønsker lov om særlig indkomst m. v. ophævet. Dette er vor principielle holdning, som vi ved en senere lejlighed får mulighed for at argumentere for. Men kan der ikke skaffes flertal for en ophævelse, så må vi arbejde med på de størst mulige lempelser. Vi har enkelte bemærkninger til de fremsatte 4 forslag om ændringer.

Den foreslåede lempelse i beskattning af goodwill ser meget fornuftig ud, men hvorfor gælder denne lempelse kun personer og dødsboer? Hvorfor gælder reglerne ikke også aktie- og anpartsselskaber? Der findes i tusindvis af små virksomheder, der drives under selskabsformen, og jeg ser ikke nogen som helst begrundelse for at holde netop disse virksomheder uden for lempelserne. For de store selskaber er forbedringen uden betydning, så det kan ikke være årsag til begrænsningen. Udvalget har allerede mod-